

[Lenger]

ting, der er i lovforslaget, ikke kan stemme for det ved den endelige afstemning.

Bernhard Baunsgard (RV):

Det er jo meget godt, at hr. Lenger kommer med den oplysning, at det er de radikale og socialdemokraterne, der har stillet det ændringsforslag. Men så ville det jo være redeligt, om hr. Lenger gjorde opmærksom på, at det i det oprindelige forslag fra justitsministeren var samtlige advokater, der skulle undersøges særligt. Det, der sker ved ændringsforslaget, er, at der i sager vedrørende statens eller samfundets sikkerhed, skal bruges et særligt korps – det vil formentlig sige en 10–15 stykker i hver af disse retskredse – og i så tilfælde er der ingen grund til betænkelighed, tværtimod. Jeg synes, det havde været redeligere at tage det med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 136 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KrF og FD) mod 7 (FP og VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af regler om finansiering).

(Fremsat 27/3 85. Første behandling 10/4 85. Betænkning 23/5 85. Anden behandling 28/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tinning (VS):

Under anden behandling af dette lovforslag lovede vi at vende tilbage til sagen, hvis tredjebehandlingen fik et forløb, som vi frygtede den ville få.

Jeg vil kort repetere først sagens indhold. Det drejer sig i al sin enkelhed om, at en stor del af refusionerne til kommunerne på det sociale område nu bliver omlagt til bloktilskud, og om det samtidig betyder, at bloktilskuddene bliver fjernet senere hen, er ikke til at se. Det er også et lovforslag, der drejer sig om, at der indføres en ny 67-årsgrænse, sådan at bureaukratiet kan nå at vokse endnu nogle meter. Det skal nemlig nu være sådan, at kommuner og amter deler udgifterne for mennesker under 67 år og det kun er kommunen, der betaler udgifterne for en række af de ydelser, der går til mennesker over 67 år.

Under andenbehandlingen ville vi gerne have haft at vide dels fra de borgerlige ordførere, dels fra fru Aase Olesen, hvad meningen overhovedet er. Men det lykkedes aldrig; man valgte den velkendte simple løsning, at man sendte en minister op med at par søforklaringer, der ikke kunne bruges til noget, og derudover lykkedes det desværre stort set at opretholde tavsheden. Ja, det lykkedes faktisk fuldt ud, men der var et pinligt intermezzo, som først hr. Agerschou bemærkede, og som jeg heller ikke kunne lukke øjnene for. Det var faktisk sådan, at ordføreren for partiet venstre begav sig til ordførerbordet for så at vende tilbage til sin plads uden at sige noget. Det var fru Aase Olesen, der med et ganske vist synligt og ganske vist bemærkelsesværdigt, men omstændighederne taget i betragtning diskret vink fik anbragt hr. Thor Pedersen, hvor hr. Thor Pedersen hører til, nemlig på rækken bag fru Aase Olesen.

Derudover lykkedes det ikke at få noget at vide hverken fra hr. Arne Bjerregaard, fru Birgith Mogensen eller fru Karen Højte Jensen; ingen af dem ønskede at tage ordet. Vi lovede, vi ville overveje en gave til fru Aase Olesen, hvis det skulle lykkes for fru Aase Olesen også at få en tredjebehandling, hvor ingen tog ordet. Jeg vil bede hr. Agerschou være mig behjælpelig, fordi jeg var bange for, at man ikke måtte medbringe diverse genstande på talerstolen, men hvis hr. Agerschou vil overrække en gave til fru Aase Olesen, skal jeg forklare, hvordan den kan bruges.

Som det ses, er der tale om en kødhammer. (*Munterhed*). Jeg vil gerne forklare både anvendelsen og den filosofi, der ligger bag, at kødhammeren er fremstillet af netop det